

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17396/2022
16.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 161/22 од 21.04.2022. године, у седници одржаној дана 16.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 161/22 од 21.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 78/21 од 06.12.2021. године, забрањено је туженом да на било који начин даље узнемирава тужиљу и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље. Мера заштите насиља у породици одређена је на период од годину дана и одређено је да може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена, те одређено да жалба не одлаже њено извршење. Одбијено је одређивање мере заштите забране приближавања туженог тужиљи на удаљености мањој од 100 метара. Одређено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 161/22 од 21.04.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена, а првостепена пресуда потврђена у побијаном, усвајајућем делу одлуке о главном захтеву. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности. Ревизијом туженог се не указује конкретно на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка, које би могле бити разлог за изјављивање ревизије по одредби члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су рођени брат и сестра и живе у истој породичној кући чији су сувласници и то тужила у 2/8 дела, а тужени у 4/8 дела. Тужила живи са својим сином и ћерком, а тужени живи сам. Тужила већ дужи временски период трпи вербално и психичко насиље од туженог, који јој се обраћа вулгарним и погрдним речима, вређа је и псује, што све слушају деца тужиле и говори јој да у кући ништа није њено. Једном приликом јој је пресекао секиром штрик за веш, украо јој је кључ од собе, због чега је интервенисала и полиција. Тужила је и раније подносила пријаве за насиље у породици против туженог. Између њих је вођено више парничних поступака у вези куће у којој живе као сувласници, а тужени је покренуо и поступак за деобу. Тужила осећа страх од туженог. Туженом је од стране полиције дана 22.07.2000. године изречена хитна мера забране да контактира сина тужиле, ВВ, као жртву насиља и да му прилази, а та мера му је продужена накнадно за још 30 дана.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право одређивањем мере заштите од насиља у породици.

Насиље у породици прописано је одредбом члана 197. став 1. Породичног закона, тако што подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља) одређени су ставом два истог члана овог закона, уз одређивање да се насиљем у породици сматрају свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

У конкретном случају, тужила дужи временски период трпи вербално и психичко насиље од туженог против кога је раније подносила пријаве за насиље у породици, а туженом је изречена и хитна мера забране контактирања сина тужиле, као жртве насиља, те имајући у виду историју насилничког понашања туженог, који ствара инцидентне ситуације, правилно су нижестепени судови закључили да је потребно одредити меру заштите од насиља у породици у смислу одредбе члана 198. став 1. Породичног закона у циљу заштите жртве, као санкцију за учињену повреду, али из превентивних разлога ради спречавања будућег узнемиравања и насиља, те обезбеђење спокојства и безбедности жртве.

Наводима ревизије се кроз указивање на погрешну примену материјалног права, заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за

изјављивање ревизије, у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**